

РОЗВИТОК КЛАСТЕРІВ У КРАЇНАХ З ПЕРЕХІДНОЮ ЕКОНОМІКОЮ

Л.М.Чернелевський, С.М.Ніколаєнко

Національний університет харчових технологій

Світова практика свідчить про те, що в наш час промисловий прогрес забезпечують не розрізнені підприємства, а їх об'єднання, групи, кластери й мережі. Кластер розглядається як організація територіально взаємопов'язаних і взаємодоповнюючих підприємств, об'єднаних навколо науково-освітнього центру.

Виходячи із закордонного досвіду кластерний підхід в усьому світі визначається як політика підвищення конкурентноздатності економіки на підвищення конкурентноздатності, посилення інноваційної спрямованості й т.п. Будучи новою технологією підвищення конкурентоспроможності, переслідує досягнення ряду цілей: підвищення життєвого рівня населення; посилення конкурентноздатності бізнесу, що перебуває на території регіону; підтримку ефективного бізнес клімату, який збільшує конкурентні переваги бізнесу й забезпечує перехід до комплексного використання виробничого потенціалу підприємств.

Як показує світова практика, кластеризація не тільки слугує засобом досягнення цілей промислової політики але є також потужним інструментом для стимулювання регіонального розвитку. У багатьох розвинених країнах галузеві кластери стали звичною формою організації бізнес співтовариств, ефективним інструментом підвищення конкурентоспроможності територій. При цьому слід урахувувати, що в кожній окремій державі кластери мають свої характерні риси, специфіку організації й функціонування. У зв'язку із цим при вивченні можливості використання у вітчизняній практиці закордонного досвіду по кластерним технологіям необхідно враховувати особливості, наявні як на регіональному, так і на загальнодержавному рівнях, виділяючи умови, фактори, переваги кластерного підходу й оцінювати ефект від його впровадження.